

22
NOV
~
18:00
~

LA GRANDE CHAPELLE

*Delegació del CSIC a Catalunya
Carrer de les Egipcíaques, 15,
08001 Barcelona*

"Música Poètica"

*"Antonio Soler
(1729 - 1783)*

Obra vocal en llatí"

RESIDENCIA
D'INVESTIGADORS

De

50
anys

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE CULTURA
Y DEPORTE

inaem
INSTITUTO NACIONAL DE
MÚSICA Y FONOLÓGIA

*Conciert - Presentació del CD -13
Drs. Mariano Lambea i Albert
Recasens*

*50è aniversari de la
Institució Milà i Fontanals - CSIC
20è aniversari de la
Residència d'Investigadors,
CSIC-Generalitat de Catalunya*

PROGRAMA

*Una porpra florida,
to a sol a la Verge*   *Francesc Valls*
//// (ca. 1671 - 1747)

*Sonata en Do major
(de clarinets), R54*   *Antonio Soler*
//// (1729 - 1783)

*Sonata en
Mi bemoll major, R41*   *Antonio Soler*
////

Vau. Et egressus est, solista
Lamentació II del Dijous Sants: //// Antonio Soler

*Sonata en Fa major
(rodó), R59*   *Antonio Soler*
////

*Oh, Santíssima Senyora
(Fletxes amoroses), solista**   *Antonio Soler*
////

Laura Martínez Boj, soprano
*Herman Stinders, orgue i
clavicèmbal*
*Dimitri Kindynis, violoncel
barroc*

Duració: ca. 30 minuts

(* Estrena en temps moderns

Transcripcions de les obres vocals:

Dr. Mariano Lambea

La Grande Chapelle

La Grande Chapelle és un conjunt vocal i instrumental de música antiga amb vocació europea, que té com a principal objectiu realitzar una nova lectura de les grans obres vocals espanyoles dels segles XVI a XVIII, amb especial predilecció per la producció policoral del Barroc. Al mateix temps, té el propòsit de contribuir a l'apressant tasca de recuperació del repertori musical hispà.

La Grande Chapelle ha actuat en els principals cicles d'Espanya i en els festivals de Haut-Jura, Musica Sacra Maastricht, Laus Polyphoniae d'Anvers, Rencontres musicals de Noirlac, OsterKlang-Festival de Viena, Cervantino de Guanajuato, Radio France, Ribeauvillé, Saint-Michel en Thiérache, Saintes, Îlede-France, Van Vlaanderen, Lyon, Herne, Cremona, Estocolm, etc. o en les temporades de la Cité de la Musique de Paris o UNAM de Mèxic, de Singel (Anvers), Teatre Major (Bogotà), Gran Teatre Nacional de Lima, entre d'altres.

Des de la seva fundació, el 2005, i estimulat per la voluntat de difondre el patrimoni musical hispà, va crear el seu propi segell, Lauda, amb el qual edita acurats enregistraments d'alt interès musical i musicològic, des d'una posició independent. Dos han estat els principals eixos: explorar la relació entre música i literatura dels Segles d'Or i recuperar la producció dels més destacats compositors espanyols del Renaixement i el Barroc, sempre amb primers enregistraments mundials, especialment a través de recreacions musicològiques que situen en el seu context una determinada obra o autor.

Per la seva qualitat i la seva solvència artística, els discos de La Grande Chapelle /Lauda han obtingut guardons i premis nacionals i internacionals de reconegut prestigi al món de la música antiga, tals com dues "Orphées d'Or" (Acadèmia del Disc Líric de París, el 2007 i 2009), "Segell de l'any" dels "Prelude Classical Music Awards 2007", "5 de Diapason", CD Excepcional de Scherzo, "Choc de Classica", "Preis der deutschen Schallplattenkritik" (PdSK), "Editor's Choice" i "Critic's Choice" de Gramophone, etc.

El 2010, va rebre el I Premi FestClàssica (Associació Espanyola de Festivals de Música Clàssica), per la seva contribució a la interpretació i recuperació de música inèdita espanyola.

ANTONIO SOLER

" MÚSICA POÈTICA" C-13

És el compositor espanyol del segle XVIII amb major projecció internacional. La seva notorietat es deu a les cèlebres sonates per a clavicèmbal i a la música de cambra. No obstant això, Soler posseeix una extensa producció vocal fruit dels més de trenta anys que va passar en el monestir de San Lorenzo del Escorial, on va ser organista i mestre de capella. Aquest CD reuneix una acurada selecció de composicions en llatí escrites per a dos cors i conjunt instrumental, algunes de les quals són inèdites. Basades en el procediment tècnic de la policoralitat, en aquestes obres es succeeixen imponents seccions corals –amb textures homofòniques o contrapuntístiques– i nombres per a solistes, de caràcter cantàbil o virtuós més proper al llenguatge teatral, que mostren el domini d'un admirable espectre estilístic. Aquesta iniciativa pionera permet descobrir la desbordant imaginació, el mestratge en el tractament de les veus i l'amplia gamma de recursos expressius del gran músic català.

ANTONIO SOLER. BREU BIOGRAFIA

Nascut a Olot (Girona), Antonio Soler va rebre la seva formació a la escolania de Montserrat sota la direcció dels mestres Benito Esteve de Capellades, Manuel Espona de Manlleu i Andrés Jaumeandreu de Granollers. El 1752, va ingressar en l'ordre jerònima del monestir de San Lorenzo del Escorial, on va ocupar els càrrecs d'organista i mestre de capella. Desconeixem quan va accedir al magisteri de capella, encara que possiblement va ser després de la mort del pare Gabriel de Moratilla el 1757. Durant les estades tardorenques de la família reial al monestir –Fernando VI i Bàrbara de Bragança i, més tard, Carlos III–, va tenir l'oportunitat de ser instruït per José de Nebra i Domenico Scarlatti, músics de l'entorn cortesà. El 1766, va ser nomenat mestre de música de l'infant don Gabriel de Borbó, fill de Carlos III, a qui va dedicar algunes de les seves sonates i obres de cambra.

Malgrat la seva condició de monjo i d'haver residit tota la seva vida a la Cort-Monestir El Escorial, el pare Antonio Soler, segons la nota necrològica, va ser conegut en vida "per tota Europa", ja que les seves obres de clavicèmbal, orgue i composició s'havien difós considerablement. Estava perfectament informat de les novetats europees, com demostra la seva correspondència amb el pare Giambattista Martini, l'edició de les seves sonates a Londres i la composició del salm Super flumina Babylonis (1768) per al Concert spirituel de París.

Durant trenta anys, Soler va exercir una activa tasca com a mestre de capella i compositor. Segons Samuel Rubio, s'han conservat 471 manuscrits musicals, la major part dels quals corresponen a obres instrumentals. La musicologia es va centrar primerament en l'estudi i l'edició de la seva producció instrumental, amb l'edició dels seus quintets per Higinio Anglés (1933), concerts per a dos instruments de tecla per Santiago Kastner (1952-1960) i les sonates per a instruments de tecla per Samuel Rubio (1957-1962). Les nades en llengua vernacle van ser estudiades per Frederick Marvin (1967), Samuel Rubio (1979), Teresita Espinosa (1985) i Paulino Capdepón (1993). Només a partir dels anys 1970, l'obra vocal llatina del pare Soler va suscitar un cert interès, amb les edicions disperses de Samuel Rubio, István Homolya, continuades de manera més sistemàtica per Eutimio Bullón Pastor i Pepe Sierra a partir dels anys vuitanta del segle XX. Tot i que, en els últims lustres s'han publicat algunes misses, responsoris i antífons, la major part de les obres religioses llatines d'Antonio Soler (unes 175) romanen inèdites.